

{ אז נדברו }

פרשת צו תש"פ | עלון מספר: 459 | לסדר: "ליל שימורים"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדירים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממחשב)

0799-654321

תודה

מראש!!!

כל שותפות

שלכם מחזקת

גח ודיוו

תכל'ס יצאתי מבולבל... כ"כ הרבה מסרים מה ה' רוצה מאיתנו???

מסתובבים בימים אלו אינספור תבונות ומסקנות ומסרים מה ה' רוצה מאיתנו בקורונה הזו... מה ה' בא לעורר אותנו... האם להתחזק מול פגעי הטכנולוגיה... או להתחזק בכבוד בית הכנסת או צניעות וכו' והכל נכון... לב יודע מרת נפשו...

אבל תרשה לי לפתוח נושא מזווית אחרת לגמרי לגמרי שאנחנו חייבים לקחת אותו בחשבון:

אנחנו צריכים לקחת בחשבון שה' רוצה אותנו!!! שאני אהיה איתנו!!!

ואני אסביר לך את זה במשל: מעשה שהיה... מעשה ביענקי החמוד.. ילד שובב בלע"ר... ילד שהיה צריך להציב לו הרבה גבולות... וכמובן שהיה לו רשימה ארוכה של מטלות ומדבקות שאם הוא מתנהג יפה אבא יתן ממתקים ופרסים וזה כיף... ואם הוא יתנהג לא יפה אבא יתן לו עונש וזה יהיה עצוב... והנה!! יום אחד אבא ואמא החליטו מכל מיני סיבות מאוד חשובות... שלא משנה כעת למה... שצריך לעבור דירה!!! כן... אכן עוברים דירה!!!

וכידוע: שמשפחה עוברת דירה ככה באמצע החיים הילדים עוברים איזה משבר נפשי... זה לא פשוט לעבור באמצע החיים... ויענקי עצוב מאוד מהמעבר הזה... מאוד קשה לו המעבר דירה... הוא ילד קצת מרובע... הוא התרגל לחברים מהחידר... התרגל לחדר שלו... למיטה שלו... יש לו גם מחנה שפתאום הוא היה צריך לעזוב את הכל ולעבור...

בקיפור: יענקי מאוד מאוד עצוב!!! יענקי התרגל שכל פעם שאבא עושה לו משהו עצוב... זה בגלל שהוא מתנהג לא יפה... אז גם עכשיו!!! ליענקי ברור שאם אבא ואמא החליטו לעבור דירה (שזה עושה לי מאוד עצוב) כנראה שהתנהגתי לא יפה ולכן אבא ואמא החליטו לתת לי עונש ולעבור דירה... לכן יענקי מרגיש... עצוב... נזוף... ענוש... והוא כבר כמה ימים שוכב במיטה ולא משתף פעולה... וכל הזמן הוא מתלונן ובוכה... ולא רוצה לשחק... ולא רוצה ללכת לחידר... ולאבא ואמא מאוד קשה לראות את יענקי!!! קשה להם לראות איך יענקי לקח את זה קשה!!! אבא ואמא כמובן לא חוזרים בהם לרגע... לעבור דירה היה צריך כי... כי צריך... זה דבר שאי אפשר למנוע אותו... אבל עכשיו!! אחרי שעברנו... לראות את יענקי איך שהוא מסתובב בבית עם פרצוף תשעה באב ומעכיר את כל האווירה... ועושה תחושת נכאים זה מאוד מצער את אבא...

ערב אחד אבא ניגש למיטה של יענקי וליטף אותו: יענקי!!! למה??? למה אתה ככה נראה???

יענקי הסתכל על אבא ופרץ בבכי... כן... אבא... אני מתחרט... אני מצטער שהתנהגתי לא יפה... אני מבקש ממך סליחה שלא החזרתי את המשחקים ולא הכנתי שיעורי בית...

אבא מסתכל על יענקי... ולא מביין... מה... מה אתה רוצה???

ויענקי עונה: כן אבא... אתם עברתם דירה בגלל שלא התנהגתי יפה... בגלל שלא הכנתי שיעורי בית החלטתם שאתם עוברים דירה... אז אני מצטער!!! ואני מבטיח שמהיום אני אתנהג יפה... **אבא מסתכל על יענקי בתדהמה... ונותן לו חיבוק עז: מה פתאום יענקי!!!** מה... נראה לך שעברנו דירה בגלל שאתה לא התנהגת יפה?? חס ושלום!!! אתה דווקא מתנהג מאוד יפה... אתה ילד הכי חמוד בעולם... והסיבה שעברנו דירה... כי צריך לעבור דירה!!! בכלל לא בגלל שהתנהגת... לא יפה ולא- לא יפה... לא קשור אליך בכלל... לא לטוב ולא למוטב... **יענקי פרץ בבכי של הפתעה... מנסה לעכל את התפיסה החדשה!!** אה... זה לא בגלל שהתנהגתי לא יפה... אה אבא... אתה לא כועס עליי???

לא!!! ממש לא!! אני מאוד אוהב אותך... וממש לא כועס עליך... ממש ממש לא!!

אבל אבא... ממשיך יענקי... מקודם... כשהגעתי לדבר איתך... אתה אמרת לי בטענה: יענקי למה אתה כזה?? והבנתי שיש לך כן טענות עלי... ועכשיו אתה אומר שאני ילד טוב...

ענה אבא ליענקי: כן!!! יש לי טענה עליך!!! הטענה שלי עליך: למה אתה עצוב!!! למה אתה עושה אוירת נכאים בבית... למה אתה לא שמח שעברנו דירה... זה הטענה שלי עליך... אין לי טענה עליך למה לא הכנת שיעורי בית או למה אספת את המשחקים... יש לי טענה הרבה יותר משמעותית: למה אתה עצוב?? תהיה איתנו... אבא ואמא החליטו לעבור דירה... תשמח... אני איתכם... אני אוהב את מה שאתם אוהבים...

ברגע שיענקי הבין שאבא לא כועס עליו... הוא לפתע יצא מהמיטה... ופתאום הוא התחיל לצחוק ולשמוח כמו שהוא יודע... הוא שוב חזר לשחק בכל המשחקים ואז אבן נגולה מעל ליבם של אבא ואמא... יענקי לא יודע איזה חסד הוא עשה עם אבא ואמא שהוא שמח וטוב לו פה... למחרת הוא הלך לחידר והתחבר עם הילדים החדשים... ומה אתה חושב... יענקי נשאר יענקי... אחרי יומיים אמא מצאה את עצמה שוב מעירה ליענקי למה אתה לא אוסף את המשחקים... אבל אמא מפטירה לעצמה בשקט: נו... זה עוד נסבל... זה ההערות הקבועות שצריך להעיר ליענקי... אבל כשהוא היה עצוב ולא השלים עם המעבר דירה... זה... זה היה בלתי נסבל... אי אפשר היה לראות אותו ככה...

עד כאן המשל... והנמשל בעמוד 3-4 בגיליון זה...

כשהמשיח יגיע... האם עדיין ימשיכו המבצעים באושר עד? ?

בתקופה זו אנו עומדים מול טלטלה... שלכל הדעות מדובר בטלטלה גלובלית בקנה מידה ש... שלא היכרנו...
 בודאי לא ממתים שנולדנו... (אני מרחם על הנכדות שלי שיצטרפו להיבחן על זה בספר היסטוריה... אבל ה"ו" עד אז ה' יעזור
 שיתקיים בנו מקרא שכתוב "אל תזכרו ראשונות")
 וממילא... הפעם ההרגשה הזו חזקה מתמיד... אולי... אולי זה עומד אחר כתלנו...
 אולי הפעם זה המשיח אחת ולתמיד!!!! כן... צריך לקחת את זה בחשבון... (זה לא סתירה שצריך גם לקחת
 בחשבון שלא...)

התחושה הזו מצד אחד מאוד מרוממת... אבל מצד שני היא גם מטלטלת ומפחידה...
 כמה וכמה אנשים אמרו לי... אני דווקא לא כ"כ מפחד מהקורונה... אני יותר מפחד מהמשיח... אתה מבין את
 המשפט הזה?? אני מבין!!!
 כן... זה טבעי!!! בן אדם אנושי נבהל כשהקרע נשמט מתחת גליו... לא!! זה לא סתירה שאנחנו יודעים
 שמשיח זה משהו טוב... אבל עדיין אנחנו מרגישים שכשהמשיח יבא ינועו אמות הסיפים... משהו יזדעזע לנו
 בשיגרה... וזה מלחיץ... ומהסיבה הזו אנחנו מפחדים מהמשיח וההרגשה הזו נורמלית!!! כל מה שנותר לנו זה
 ללחוש לעצמנו,

אל דאגה, זה בסה"כ אבא שבשמים... הוא מגיע לעשות לנו רק יותר טוב... לא נתחרט... בטוח... (מה אכפת לך
 שאתה כעת לא מסוגל להבין בדיוק מה ואיך ועד כמה טוב יהיה לך... תסמוך עליו... תן לו... תן בו אימון... אל תשכח, זה אותו בורא עולם
 שברא את כל הסיפוקים וכל ההנאות ואת כל הכוח והעוצם ידי שכעת נמוג ונמס... ואם הוא מרגיע ואומר לך: אני מגיע... הוא לא יאכזב...)

כן... זה מה שגרם לשמונים אחוז מעם ישראל לא לרצות לצאת ממצרים... לעם ישראל הרי לא היה טוב
 במצרים... אבל בכל זאת למה כ"כ הרבה בחרו להישאר שם??
 כי מה שיש לי פה אני מכיר... מה שבטוח בטוח... זו הסביבה הטבעית שלי... התרגלתי לזה... גם אם קשה לי
 פה... אבל אני יודע שזה מה שיש... אני מרגיש פה בטוח... אבל לצאת ממצרים?? מה...?? אבאלע... מה יהיה
 שם?? יהיה לי טוב?? כן... כנראה שיש לי טוב...
 אבל אל תזעזע לי את הריבוע... אל תזיד אותי מפה...

זה גם הפשט במכת בכורות שמת כל בכור בארץ מצרים, מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפחה אשר
 אחר הריחיים "ואומרים חז"ל: שהשבויים והעבדים המצריים היו אומרים אנחנו מוכנים להישאר בשבי
 ובעבדות, העיקר שעם ישראל לא ישתחררו ממצרים..."

ההשאלה זועקת: מה ההיגיון של אותו בכור השפחה אשר אחר הריחיים?? אתה כזה נעבאך... החיים שלך כ"כ
 עלובים... והנה... כעת משה מגיע ועושה מרד אזרחים ואז אתה תשתחרר לחפשי... ואילו אתה מוכן לוותר על
 הדרור... מוכן להישאר עלוב החיים, העיקר שעם ישראל לא יצאו ממצרים? מה "הסיפור שלך"?? נפלת על
 הראש???

מה התשובה?? כולם הבינו ללא יוצא מן הכלל, שברגע שה' מוציא את עם ישראל ממצרים הולך להיות פה
 זעזוע גלובלי!! העולם הולך להשתנות מן הקצה אל הקצה!!! את זה כולם הבינו... **ומעתה:** בכור השפחה אשר
 אחר הריחיים... כמה שהוא מסכן... אבל הוא ממוקם!!! אני ממוקם כאן... בחמש בלטות שאחר הריחיים... יש
 לי את התלוש משכורת שלי... יש לי את הסדר יום שלי... ופה אני מרגיש בטוח!! ברגע שעם ישראל יוצאים
 ממצרים, משהו מתחיל להתערער לי בחיים... כן... כנראה שיהיה לי יותר טוב... הרי אני גם אצא לחפשי... אבל
 זה משהו שמערער לי את היציבות והקייבוע... אז עזוב!! תן לי להישאר פה... אחר הריחיים... מה שבטוח
 בטוח...

זו תכונה מוכרת בנפש שלנו!! להישאר תקוע בבועה הקטנטנה...

בינינו... כעת כולנו מרגישים שמשיח אולי הולך להגיע... אבל זה קצת מטריד אותנו... רגע... מה יהיה עם
 התלוש משכורת... ומה יהיה עם השיפוף... ובעצם... אחי בשידוכים... רגע... ואם משיח יגיע ואז אני אצטרך
 לעבור דירה כי ארץ ישראל שוב תתחלק לשבטים, מי יודע אם יקבלו אותי שם לכולל הרי אני כבר לא שנה
 ראשונה. ומי יודע אם יש גם שם אושר עד...

כן... שמונים אחוז מעם ישראל העדיפו להישאר במצרים בגלל השיקולים האלו!!!

ואנחנו קצת... קצת מבינים אותם...

אז מה?? מה נדרש מאיתנו בימים אלו?? איזו חשיבה נכונה צריכה ללוות אותנו בימים אלו בשביל שנזכה
 להיות מהעשרים אחוז המאושרים שכן זכו לכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות?? תן... תשחרר... תן
 לרבש"ע לנהל את העניינים... תסמוך עליו שהוא לא יאכזב... גם אם בראש שלך הקטן זה לא לגמרי מסתדר...
 אתה לא מצליח לסגור את הפינות ולדעת איפה תשים את המטאטא ומתי תהיה ארוחת צהרים... תן... תן
 לבורא עולם... תשחרר לו סמכויות... תן לו להחליט בשבילך ותסמוך עליו שהוא לא יאכזב... כי המשיח יהיה
 טוב- לך!!

כשהייתי ילד אמא שלי ע"ה אמרה לי שלהיות גדול זה כדאי... אמרתי לה: למה?? מה... לגדולים יש יותר
 גולות?? האם לגדולים יש יותר גוגואים?? אולי יש להם יותר טופים וסוכריות?? היא ענתה לי: לא!!! ו... ו...
 ובכל זאת!!!

לא!! למבוגרים אין שום דבר מכל הרשימה הארוכה שמעניינת אותך כעת... אבל בכל זאת!!!! בכל זאת כדאי
 להיות מבוגר... אז נכון!!! נכון שעכשיו מה שתופס לך את הראש זה רק מושגים ילדותיים ואילו למבוגרים אין
 שום דבר מכל הדברים האלו... אבל עדיין!!!! גם אתה בתור ילד קטן מסוגל להבין שלהיות מבוגר זה כדאי!!!!
 ולמה??

אז אמא שלי הסבירה לי: שאל תשכח שלמבוגרים יש יותר אפשרויות מהילדים... ואם מבוגר מאוד ירצה
 גולות וגוגואים ומשחקים... הוא יכול ללכת לחנות ולקנות... (הוא לא צריך להתחנן לאבא שיקנה לו אלא הוא
 עצמו הולך וקונה) ואם המבוגר החליט מרצונו הטוב לוותר על כל המשחקים של הילדים... אז תסמוך עליו
 שהוא מצא משהו יותר מעניין!! תסמוך עליו שזה לא בגלל שהעניינים שלו נהיו קטנות יותר... אלא ההיפך...
 העניינים שלו כנראה נהיו גדולות יותר... ויש לו דברים עוד יותר מעניינים... **על אותו משקל:** כשמשיח יגיע!!
 אם נורא נורא תתעקש להישאר באדמה... תישאר... אם נורא תרצה להמשיך להתעניין במושגים שמעניינים
 אותנו היום אתה תוכל... אבל אם אתה בעצמך פתאום תהיה ילד גדול ופתאום יעניינו אותך דברים אחרים...
 מה איכפת לך... תן לרבש"ע להפתיע אותך עם ראש עוד יותר גדול!!! תן לרבש"ע להפתיע אותך בעונג מסוג
 אחר לגמרי שלא היכרת... אל תפחד... משיח זה הדבר וזו המציאות הכי טובה שיכולה להיות לך בחיים.
 לך!! לא רק לעולם כולו... מה יהיה? איך יהיה הטוב הזה?? תסמוך על רבונו של עולם... תן לו... לכתך אחרי
 במדבר בארץ לא זדוונה...

שם קניית הודך והדרך! הרחק מביהמ"ד...

בשבת האחרונה התפללתי באיזה חצר של בנין... ובאמת
 הרגשתי שפוף... הקב"ה זרק אותי מבית הכנסת... עודני
 חושב... וזכיתי ל"משלוח מנות" מאיזה יונה שבדיוק עמדה
 מעלי... ואז נשברתי לגמרי... אמרתי: לא רק שהרבש"ע זרק
 אותי מהבית מדרש... הוא גם מגרש אותי מפה...

ואז פתאום נזכרתי בגמ' המפורסמת על רבי שמעון בר
 יוחאי שברח יחד עם בנו מהמלכות... ובהתחלה לאן הוא
 ברח?? לבית המדרש!!! ואז "**כי תקיף גזירתא!!!**" הוא נאלץ
 לעזוב את בית המדרש ולברוח למערה...

תגיד לי: מה זה "כי תקיף גזירתא"??

אוהו... אני לא צריך להגיד לך מה זה... בשבועיים האחרונים
 אנחנו כל הזמן חווים מה זה "כי תקיף גזרתא", כל יומיים
 הגזירה נהיית יותר תקיפה ויותר!!! הטבעת מתהדקת יותר
 ויותר... ובהתחלה עוד התחבאנו בבית הכנסת... והנה...
 הגיע שלב ש"תקיף גזירתא" וה' גירש אותנו מבית
 הכנסת!!! אבל לא רק אותנו הוא גירש!!! אלא גם את רבי
 שמעון בר יוחאי הוא גירש...

כן... גם רשב"י גורש מבית המדרש... והוא ברח למערה...

נו... מה רשב"י אמר לעשות עכשיו??? להרגיש נזוף... ללכת
 עם ראש למטה ולהגיד: ה' זרק אותי... **אז זהו שלא!!!** רשב"י
 הוא תלמיד של רבי עקיבא!! כן... רבי עקיבא במשך כל חייו
 מצטער על הפסוק ואהבת את ה' אלוקיך... מתי יבא לידי
 ואקיימנו... רבי עקיבא מכריז: לי לא מספיק שה' מפגין לי
 אהבה!!! אני גם רוצה להפגין אהבה לה'!!

אם ה' מחייך אלי ומראה לי כמה הוא שמח בתפילות שלי
 ובלמוד שלי... אז ה' מפגין לי אהבה!!! כיף לי... אני מרגיש
 ילד אהוב... אבל אם ה' לא מפגין אהבה... אדרבה... הוא
 זורק אותי מבית הכנסת... **כאן יש לי הזדמנות להפגין לו
 אהבה!!!** כן רבש"ע... גם אני אוהב אותך!!! לא רק אתה
 אוהב אותי!!! רבי עקיבא קופץ על כאלו הזדמנויות... רבי
 עקיבא מחנך את התלמידים שלו... אם ה' חייך אליך אז ה'
 הפגין לך אהבה... נו... נעים מאוד... אבל אם ה' זורק אותך
 מהבית מדרש... תקפוף על זה!!! יש לך הזדמנות להפגין
 אהבה לה'!!! כן... הפעם זה מפגן מצידך!!!

ממילא כשרשב"י נזרק מבית הכנסת כמונו... הוא לא עושה
 פרוץ מסכן... אדרבה... הוא נכנס בסערה למערה ומתחיל
 לעסוק בתורה ולעבוד את ה' בייתר שאת ובייתר עוז... **וימים
 יגידו!!!** וכל כלל ישראל שרים בר יוחאי מושב טוב ישבת
 יום נסת יום אשר ברחת... במערות צורים שעמדת??
שם!!! שם קניית הודך והדרך!!! כל הודו והדרו של רשב"י...
 מאיפה מגיע?? מהמערה הזו שהוא נזרק אליה!!!

מהבית כנסת שהוא לא התפלל בו... מהקריאת התורה
 שהוא לא זכה לשמוע... מהשלחן שבת וליל הסדר שהוא לא
 זכה לעשות לא עם המשפחה ולא עם מצות ולא עם יין...
 והיה לו את כל הסיבות שבעולם להיות עצוב!!! ועוד בשם
 היידישקייט!!! רבש"ע... זרקת אותי... אתה לא רוצה את
 התפילות שלי בבית הכנסת... אתה לא רוצה את הלימוד
 תורה שלי בבית מדרש... אבל לא!!! רשב"י קפץ על
 ההזדמנות... אם ה' לא מפגין אהבה!!! אז הגיע תורי להפגין
 לו אהבה!! ושם!!! שם קניית הודך והדרך!!!

זו תפיסת מחשבה אחרת... אמנם אי אפשר להתעלם
 משרשרת הנזיפות שקבלנו משמים... שבאמת הורחקנו
 מהבית מדרש ומהמניין ומקריאת התורה... אבל צריך לדעת
 שאם ניקח את זה למקום הנכון וכאן נפגין אהבה לה'... פה
 דווקא כאן נקנה את ההוד וההדר!!!
 נושא זה בייתר הרחבה בעמוד 3-4 בגיליון זה...

המשך -) עד כאן המשל... והנמשל:

כעת!!! בימים אלו שהקב"ה מזעזע את כל העולם עם הקורונה... יש פה טלטלה... יש פה איזה מעבר דירה... הקב"ה מעביר כעת את העולם כולו ממצב למצב... (הייתי מגדיר את זה שה' מעביר את העולם ממצב אוטומטי למצב מכני... או אולי משעון חול לשעון שבת... אבל האמת היא שלא כ"כ משנה מה ההגדרה... מה שבטוח ה' עושה פה איזה העברה...)

יענקי השובב שלנו שתמיד צריך להעיר לו ותמיד יש לו מעידות ביידישקייט וצריך תמיד לחזק אותו... יענקי התרגל לחשוב שאם הקב"ה עושה משהו בעולם זה מוכרח להיות או שזכר או עונש...

אם ה' עושה משהו ככה טוב ונעים בעולם זה מוכרח להגיע בתור שזכר על איזה משהו טוב שעשיתי... ואם ה' עושה משהו לא כ"כ נעים זה מוכרח להיות עונש על משהו לא טוב שעשיתי... **וענקי לא טועה!!!** כשיענקי מתנהג כמו שצריך ועושה רצון ה' הוא באמת מקבל פרס... וכשהוא לא מתנהג יפה הוא באמת מקבל עונש ונו נו נו... (ככה כתוב בפרשה השניה של ק"ש... והיה אם שמוע... ונתתי מטר ארצכם... השמרו לכם פן יפתה... וחרה אף ה' ואבדתם מהרה) **והנה...**

עכשיו הקב"ה החליט לעשות איזה מעבר דירה... ו... והמעבר הזה הוא קשה!!! קשה לכולנו!!! כן... הקורונה הזו מגבילה אותנו מאוד... מכניסה אותנו למתחים ולחצים... ומהלכת עלינו אימים... וזה גם גובה קרבנות יקרים רח"ל... **ו... זה לא פשוט!!!** וליענקי ברור כשמש בצהרים שה' מעניש אותנו!!! כן... גם כשאבא ואמא החליטו לעבור דירה... יענקי היה בטוח שכל המעבר דירה הגיע רק בתור עונש... **אבל לא יענקי!!! יש לך טעות!!!**

לא תמיד זה רק עניין של שזכר ועונש... לא בטוח שה' עושה קרונה רק בתור עונש... סו"ס ה' הוא מנהיג הבירה וכעת ה' החליט שהעולם צריך לעבור איזה משהו... לעבור איזה תהליך מסוים... למה??? לא יודע... בשביל זה הוא רבנו של עולם והוא יודע מה שהוא עושה... (זה בדיוק כמו חייט שתוף כדי התהליך של תיקון הבגד הוא לפעמים קורע על מנת לתפור וסותר ע"מ לבנות ומי שרואה תמונה חלקית נראה לו שיש פה השחתה אבל בשביל זה הקב"ה צופה ומביט עד סוף כל הדורות והוא מסובב ומגלגל את הכל לטוב הגמור ואז!!! אז ימלא שחוק פינו... אבל כעת לא נוטר לנו אלא לסמוך עליי)

יענקי החמוד: אל תקח את זה אישי!!! לא בטוח שהכל מגיע בגלל העבירות שלך... ולכן ה' הביא קורונה... **אבל תכל'ס... זה כן אישי!!!** סו"ס מקובלנו שכל דבר שקורה בעולם זה בשביל ישראל... (הרמב"ם הרי מזהיר: שמי שחושב שהצרה היא מקרה נקרה ולא קשורה אליו הרי זו מדת אכזריות וה"י...) אז כן!!! ה' כן פונה ליענקי דרך הקורונה...

ה' פונה ליענקי ואומר לו: **יענקי שלי... למה אתה ככה???**

וענקי עונה: כן אבא... אתה צודק... אני יודע שהכל בגללי... אני יודע שאני חוטא ופושע... ואני מפשפש במעשי ומנסה לזהות על מה יצא הקצף... למה ככה הענשת אותי... אלא תגלה לי למה אתה כועס עלי...

עונה אבא שבשמים: יענקלה שלי... לא הבנת אותי!!!

כשאני שואל אותך למה אתה ככה... אני מתכוין- **למה אתה עצוב???** למה אתה מתנגד אליי? אני בורא עולם החלטתי מאיזו סיבה שתהיה לעשות קרונה בעולם... החלטתי להעביר את העולם הזה דירה... אז תהיה איתי... תקבל את ההחלטה שלי... כן... אני פונה אליך בקורונה הזו... **אבל זה לא פניה ממקום של אשמה** למה אתה עושה עבירות?? לא!!! **זו פניה ממקום של-- למה אתה לא משתף איתי פעולה!!!**

אני אבא שבשמים החלטתי שכעת צריך שיהיה מצב חירום שקוראים לו קורונה!!! למה?? ככה... בשביל זה אני אבא שבשמים ובשביל זה אתה יענקלה שלי שאתה בני האהוב ואתה כרוך אחרי ונאמן ביתי... אתה הולך אחרי ואיתי בלב שלם... אז למה אתה כעת נכנס למיטה?? למה בימים אלו אני לא רואה אותך בשמחה ובטוב לב ומרוב כל?? למה אתה כועס עלי בני היקר?? למה אתה משרה אורית נכאים בבית שלי...

ושבו!!! בא נחזור שוב למשל: בינינו... אם אבא ואמא החליטו לעבור דירה ויענקי מפגין עצבות ולא משתף פעולה ולא רוצה ללכת לחידר...

אני שואל אותך: אבא ואמא כעת **רוצים משהו מיענקי??** כן... הם רוצים ממנו משהו!!! **מה?? מה הם רוצים ממנו??** שיאסוף את המשחקים??? **לא!!!** שיכין שיעורי בית?? **לא!!!** שיריד מהשלחן?? **לא!!!**

אז מה כן?? כעת אבא ואמא רוצים מיענקי משהו הרבה יותר קריטי!!!

יענקי שלנו המתוק: **תהיה איתנו!!!** החלטנו שצריך לעבור דירה... אנחנו יודעים מה שאנחנו עושים... בא... תקבל את זה... אל תכנס למיטה ותהיה כל היום קוטר אאאוף... הבית הזה... הכל פה דפוק. אל תעשה לנו את אורית נכאים הזו... אם החלטנו שעוברים דירה תהיה איתנו!!!

בימים אלו ההנהקודה הכי חשובה שה' רוצה מאיתנו... שנקבל אותו!!!

כן... ה' רוצה מאיתנו משהו... ה' מדבר איתנו!!! **השאלה מה??**

ברוב הפעמים שקורה משהו... ה' רוצה מאיתנו משהו יותר נקודתי... על משקל של "תכינו שיעורי בית" "תורידו מהשלחן", כן... הקב"ה לפעמים רוצה לעורר אותנו שנתחזק בשמירת הלשון או בצניעות וכו'... אבל כעת שמשו כ"כ כ"כ גדול קורה בעולם... שכולנו קולטים שזה משהו בקנה מידה אחר!!! ה' מעביר את העולם דירה... **כאן!!! צריך לפתוח ראש גדול!!! כאן גם יענקי שתמיד מכיר את השפה של שזכר ועונש** גם הוא צריך להבין שיש פה איזה תהליך קצת יותר רחב שהוא לא בהכרח אחד על אחד!!! ה' עושה כעת איזה תהליך... וה' רוצה מאיתנו משהו הרבה יותר משמעותי... תהיו איתי!!! תקבלו איתי!!! אל תתנגדו למהלכים שלי... אל תתפסו חזק את המושכות... תנו!!! תשחררו לי את המושכות!!!

תכבדו את ההחלטה שלי... בשביל מה אתם עם שלי... בשביל להיות איתי... **ובינינו!!! זה הכי קשה!!!**

יענקי מוכן לבצע את כל המשימות... להחזיר את כל המשחקים למקום... ולהוריד מהשלחן... לעשות שיעורי בית כמו ילד הכי חרוץ... רק אל תעבירו אותי דירה... רק שאבא לא יציב לי עובדות בשטח שאני צריך לקבל אותם... לדבר הזה קוראים בשפה תורנית: **עול מלכות שמים!!!**

כידוע: יש **עול תורה!** ו----יש **עול מלכות שמים!**

מה ההבדל בין **עול תורה** ל---**עול מלכות שמים**???

עול תורה זה תרי"ג מצוות... יש רשימת מטלות שיענקי צריך לעמוד בהם בצייטנות... צריך לקום בזמן כמו יהודי... צריך לקיים את ד' חלקי שו"ע... צריך לעשות שיעורי בית... לסדר את המיטה... זה תרי"ג מצוות... רשימה של מטלות שיהודי צריך לקיים אותם ואז הוא מקבל שכר... וכשהוא לא מקיים אותם אז אבא שבשמים עושה נו נו נו...

זה עול תורה!!! אבל עול מלכות שמים זה משהו אחר לגמרי לגמרי!!!

לפעמים אבא מחליט משהו ומציב עובדות בשטח כי הוא אבא שבשמים והוא מחליט... וכעת הוא דווקא לא דורש ממני משהו מיוחד... הוא לא דורש ממני איזה משימה נקודתית שאעשה... הוא רק מבקש ממני דבר אחד: תקבל אותי!!! ככה החלטתי! תקבל אותי!!! זה כבר עול מלכות שמים!!! **ועול מלכות שמים זה דבר הרבה יותר קשה מאשר עול תורה!!!** **עול תורה זה** ללמוד בהתמדה שמונה שעות רצוף... **ואילו עול מלכות שמים זה** לקבל באהבה את התכונות שלי ולא להתמרמר על זה שה' עשה אותי היפראקטיבי שלא מסוגל לשבת וללמוד יותר משעתיים רצוף... **עול תורה זה** להתפלל בבית כנסת ובמנין ולהגיד צ' אמנים וד' קדושות... **ואילו עול מלכות שמים זה** לקבל באהבה את זה שה' כעת רוצה שאנחנו נתפלל ביחידות!!! ולא לעשות פרוץ ט"ב אלא לקבל את זה!!! אם ה' כך רוצה אז אני איתנו!!! **עול תורה זה** לקיים את הציווי לישא אישה ולהקים בית בישראל ולהעמיד בנים ובנות ושכולם ישבו כמו חיילים סביב השלחן בליל הסדר ולקיים מצוות "והגדת לבנך" בהידור רב! זה מסלול התקין והאידיאלי של עול תורה!!! כך התורה רוצה שביית יהודי יראה בליל הסדר... אבל מה אעשה... וגזרה חכמתו יתברך שאני עדיין רווק/ה... או אין עדיין ילדים... (או שלא תמיד זה הבן החכם... לפעמים הוא בן שצריך להכחות את שיניו) והחסר הזה זועק עד לשמים... אבל אם מקבלים באהבה... ומשתדלים להתעלות ולהגיד לה'... **ה' אני איתך!!!** אם זה המהלך שבררת לי כעת וככה אתה רוצה שיראה הליל הסדר שלי אז אני איתך!!! לא מתלונן!!! אני אסב כמו בן מלך ואשתה כוס יין כי אני אחד איתך!!! כזה ליל הסדר הוא הרבה הרבה יותר נחשב מליל הסדר שנאמרו בו חידושי תורה לרוב... (כי אל תשכח שליל הסדר זה לא ליל קבלת התורה!!! אלא לילה של **קבלת עול מלכות שמים!!!**) ליל הסדר שכל המשפחה המורחבת משתתפת זה ליל הסדר אידיאלי מהמקום של עול תורה... אבל אם יש קורונה וגזרה חכמתו יתברך שכולנו נתכבד בבתינו במרחק

לפני שנתיים זכיתי להוציא ספר על תפילה... שנקרא **"אהבתי!!"** בספר הזה כתוב הדרכה איך להתפלל לה' ולקבל מה שאתה רוצה... ברוך ה' היה ביקוש לספר הזה... ואנשים העידו לי שהיה להם חיזוק גדול בתפילה מהספר הזה...

דא עקא!!! שאז פתאום התחילו להגיע אלי שאלות שלא חשבתי עליהם... מה קורה כשהתפילה לא מתקבלת...?? מה קורה שאחרי כל התפילות והזעקות ה' מתעקש ועושה ווטו ולא מוכן לשחרר... (לכה"פ בשלב זה)?? איך בולעים את הגלולה?? איך אוכלים את זה??

כאן נתקעתי!!! על זה לא חשבתי!!! ואז ה' שלח לי בהשגחה פרטית ובמתנה מופלאה קשר קרוב ליהודי קדוש- ר' עזריאל טאובר זצ"ל שזכיתי להכיר אותו אמנם שנתיים בלבד!!! אבל בשנתיים האלו ידי לא זהה מתוך יד... (סיפורי זאת בהרחבה בגיליון פרשת קדושים בשנה שעברה) והוא היה כבר חולה וחלוש ודווקא מהמקום הזה של נאה דורש ונאה מקיים הוא חשף אותי לעולם חדש ובהיר... הוא גילה לי שיש אמנם **"אהבתי"** כי ישמע ה' את קולי! אבל לספר **אהבתי** הזה מוכרח להוסיף חלק ב' שקוראים לו **"ואהבתי!!"** ואהבת את ה' אלוךך בכל מינה שמודד לך!

אהבתי זה אומר שיש לי את הזכות **לקבל** מה' מה שאני רוצה...

אבל ואהבתי??? ואהבת זה... זה מה קורה כשאני לא מקבל מה שאני רוצה... כאן יש לי הזדמנות **לתת** לה'!!! את מה לתת?? **את עצמי!!!**

ה' אני איתך!! אני שלם איתך!!! אני לא מתלונן... לא מתמרמר... אני אחד איתך רבש"ע... כשאני מקבל את רצון ה' בשמחה אני נותן לקב"ה את המתנה הכי גדולה שאני יכול לתת לו: **את עצמי!!!**

והנה... זיכני ה' לקראת יום השנה לפטירתו של ר' עזריאל... לברך על המוגמר לקראת הוצאה של ספר **"ואהבתי"** לאור עולם... מורי ורבי שליט"א שמלווה אותי לאורך הספר הזה הכין אותי מראש שהתכנים של הספר **"ואהבתי"** יהיו הרבה פחות פופולריים מהספר **"אהבתי!!"** כן... הספר אהבתי מדבר איך **לקבל** מה' והספר **ואהבתי** מדבר בעיקר איך **לתת** לה'... **אבל!!! פתאום הגיעה הקורונה** ותוך תקופה קצרה הקב"ה מצמיד אותנו לפינה ומכריח אותנו לקבל אותו... ובבת אחת כאן המנייה של התכנים של הספר **ואהבתי** מזנקים לשחקים... פתאום הקב"ה מעמיד את כולנו בפני עובדה שהוא רוצה את הנאמנות שלנו!!

זו חובת השעה בימים אלו... ה' מזמין חדר יחוד!! ה' רוצה שנתייחד איתו!!! איך?? שנהיה אחד איתו... לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה... אין לך ארץ לא זרועה כמו העתיד הלוט בערפל שאף אחד מאיתנו לא יודע מה ילד יום... וה' רוצה אותנו פה!!! במצב הלא ברור הזה!!! תנו לי... תעצמו עיניים ותלכו אחרי... ואנחנו ניתן את זה לקב"ה!!! וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות...

שאני אהיה שלם איתם... אחד איתם... ולא אתנגד להחלטתם... **על אותו משקל:** יהודי צריך לדעת שכל דבר שקורה ועובר עלינו... מצד אחד יש פה **"הנהגת המשפט!!"** ה' קורא לנו לסדר... וצריך לחזור בתשובה על אחד שתיים שלוש... ומצד שני צריך לדעת שיש גם **"הנהגת היחוד!!"** וה' עושה לפעמים דברים שהם לא בהכרח קשורים למעשים שלנו... זה מה שנקרא **"ונשגב ה' לבדו ביום ההוא..."** זה מהלכים שה' עושה אותם לבד בלי קשר למעשים שלנו... אבל גם כאן הוא רוצה ממני משהו... את מה הוא רוצה?? **אותי! שאני אהיה אחד איתו!!!**

רק אסיים בנימה אישית: זה ההבדל בין גיליון אז נדברו לגיליון שלהבת. אז בשבועות רגילים אני איכשהו מצליח לתמרן בין שני התכנים השונים ולא לערבב ביניהם... אבל כעת... בימים האלו שהבירה כולה דולקת בבהלת הקורונה... בהתחלה השתדלתי להישאר נאמן להפרדה ההרמטית!!! בגיליון אז נדברו כתבתי בנימה של **עול תורה...** שה' עושה את הקורונה בשביל לעורר אותנו להתחזק ברשימה של דברים שצריכים חיזוק (ומכאן ואילך זה כבר באמת נושא רחב... במה צריך להתחזק וכ'...)

אבל להגיד שה' שולח את הקורונה והוא פשוט רוצה שנהיה איתו!!! אופס!!! זה כבר תכנים של עול מלכות שמים!!! זה תכנים שבדרך כלל אני לא פותח אותם בעלון אז נדברו... אז בהתחלה התאפקתי!!!

אבל מה אעשה... ש... שמיים ליום זה פשוט זועק עד לשמים!! מיום ליום שהקורונה הזו מהלכת עלינו אימים וטבעת החנק הולכת ומתהדקת סביבנו... זועק מהקורונה הזו שה' רוצה משהו הרבה יותר רחב!!! ה' רוצה משהו הרבה יותר גדול ורחב מחיזוקים נקודתיים!!! **זועק שה' מזמין יחוד!!! זועק מכל פינה שה' רוצה שנהיה איתו!!!**

והשבוע די!! נכנעתי!!! במצב הנוכחי אי אפשר להפריד רשויות... אנחנו מוכרחים להבין שה' רוצה מאיתנו משהו גם מעבר!!! מעבר לחיזוקים נקודתיים! כן... תמיד צריך להמשיך להתחזק במה שאנחנו לא בסדר... ליענקי יש תמיד מה להשתפר בהתנהגות אבל כעת אבא שבשמים רוצה משהו הרבה יותר משמעותי...)

יענקי: אני רוצה אותך!!! אני רוצה שתהיה איתי!!! אני כעת מבצע איזה תהליך מסוים... כן... זה תהליך קשה... ואני רוצה שתקבל אותי...

יהודים: תדעו לכם!!! בימים אלו ה' רוצה אותנו!!! ה' רוצה את החיוך שלנו!! ה' רוצה שנהיה איתו!!! זו הנקודה העיקרית שה' רוצה שנתחזק... שניתן לו את המושכות ונגיד לו: אנחנו עמך וצאן מרעיתך... קדימה... תוביל אותנו לאיפה שאתה רוצה... אנחנו אחרים בעיניים עצומות... זה קשה!!! לא לחינם לכתך אחרי במדבר זה חסד!!! **חסד נעורייך!** הקב"ה לעולם לא שוכח לאותם עשרים אחוז מעם ישראל את הרגעים האלו... שהם נתנו לה' את המושכות ואמרו לו: אבא... אנחנו איתך!!! שלמים איתך... **העול מלכות שמים הזה כעת הוא קריטי! הרבה יותר מכל חיזוק אחר בעול תורה (שכמובן תמיד נדרש)!!!**

שתי מטרים אחד מהשני וליל הסדר יראה ריק ומשמים והעיקר חסר מן הסדר... כאן יש לנו הזדמנות לעשות ליל הסדר של **קבלת עול מלכות שמים!!!** לא!!! אנחנו לא נהיה עצובים!! אנחנו נשמח עם ה'!!! אנחנו נגיד לה'!! אם ככה רצית שיראה ליל הסדר אז אנחנו איתך!!! זה תכא דרחמנא!!! אנחנו נשתה יין לשכרה כבני מלכים כי אנחנו אחד איתך!!!

נה... בשורות הקצרות סקרתי לפניך ביקצור נמרץ כמה מדגמים להבדל בין עול תורה לעול מלכות שמים... ותן לחכם ויחכם עוד...

את הבהירות החדשה הזו קבלתי מהגאון ר' עזריאל טאובר זצ"ל שנסתלק מאיתנו בשנה שעברה ב"ג בניסן... שזכיתי ליצוק מים על ידו ולהיות שותף בכתיבת גיליון נוסף... גיליון הנקרא שלהבת. זיכני ה' לכתוב מידי שבוע בשתי עלונים... עלון אחד שנקרא אז נדברו והעלון השני נקרא שלהבת... **וההבדל בין שני העלונים האלו הוא מנוגד מן הקצה לקצה:**

עלון אז נדברו מדבר על **עול תורה!!!**

ואילו עלון שלהבת מדבר על **עול מלכות שמים!!!**

ואם קרתה איזה טרגדיה ל"ע... אז עלון אז נדברו ידבר מה ה' בא לעורר אותנו... איזה מצווה בתי"ג מצוות יענקי לא עשה כמו שצריך וה' רוצה לעורר אותנו... אם זה אינטרנט... אם זה כבוד בית הכנסת וכו' וכו'... ובמקביל!!! באותו שבוע בעלון שלהבת יהיה כתוב על אותה טרגדיה אבל במנגינה ובנימה אחרת לגמרי... בעלון שלהבת יהיה כתוב שה' עושה כל מיני מהלכים שאנחנו לא מבינים... וכל מה שנוותר ליענקי זה לקבל באהבה ולשמוח עם מה שאבא עושה ולא להתלונן...

ולכאורה זה סתירה!!! תכל"ס... מה האמת??? האם ה' רוצה לעורר אותנו או שה' רוצה שנקבל אותו? **נו... מה התשובה??**

זה לא סתירה!!! בשביל זה יש לנו מידי יום גם את פרשה ראשונה של ק"ש שזה עול מלכות שמים- ואהבת את ה' אלוךך... בכל מידה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו... ומיד אח"כ יש לנו פרשה שניה שזה עול תורה ומצוות... **אה... אז איך משלבים ביניהם??** איך יודעים מתי כן ומתי כן?? כמה כן וכמה כן?? זה כבר סוגיית הסוגיות ואי אפשר לכתוב את כל התורה על רגל אחת... אבל אם תחשוב קצת... זה לא סתירה!!! יענקי צריך לדעת שמצד אחד צריך להתנהג יפה ולהוריד מהשלחן ולקום בבוקר... ובד בבד מותר ליענקי גם להפסיק להיות פנוראי ולפתוח ראש ולהבין שיש מהלכים קצת יותר רחבים שהם שלא בהכרח קשורים נקודתית ספציפי להתנהגות שלו... יש דברים שאבא ואמא מחליטים כ"כ... כי כך הם החליטו וכאן המקום שלי זה לקבל את ההחלטה שלהם... כאן אבא ואמא דווקא לא מבקשים שאני אעשה משהו... אדרבה... כעת הם רוצים אותי!!! רוצים אותי כמות שאני... חשוב להם

יהודים: תתפללו!!!! גיוואלד...

כשהגביא מזכיר את המבול... הוא קורא לו "מי נח"!!! המבול נקרא על שמו של נח... כאילו נח הביא את המבול...

והשאלה זועקת מאליה: נח...??? בדיוק נח?? הרי נח הוא היחיד שהציל משהו מהמבול... הוא היחיד שהיה צדיק בדור המבול... אז למה המבול נקרא על שמו???

אומר הזוהר הקדוש: שהסיבה שהמבול נקרא על שמו של נח בגלל שהוא לא התפלל על בני דורו!!!! היות ואם הוא היה מתפלל זועק לשמים שלא יהיה מבול אז לא היה מבול... אז ברגע שהוא לא התפלל המבול נקרא על שמו!!!! כאילו הוא גרם את המבול!!!! והשאלה הנשאלת: וכי נח לא התפלל בכלל???

מסתמא שהוא כן התפלל שלא יהיה מבול???

אלא מאי??? כתוב שנח היה מקטני אמנה... מאמין ולא מאמין... כן... הוא האמין שיש מבול... אבל... אבל לא עד כדי כך!!! הוא לא האמין שכלה ונחרצה מעם ה'... הוא לא האמין שהולכת להיות פה קטסטרופה של מחיקת כל האנושות... ומתי הוא הבין את זה?? לאחר מעשה!!! כשהוא יצא מהתיבה ואז הוא ראה מול עיניו את הזוועה... אז הוא הזדעזע והתפלל ואז ה' אמר לו: חבל... למה לא התפללת לפני כן...

עומדים אנו בעיצומה של מגיפה... שלפני שבועיים לא חלמנו לאן זה יתפתח!!! תסכים איתי שאם לפני שבועיים הייתי אומר לך שהולך להיות פה ארבע ספרות של חולים... והולך להיות סגר כמעט מוחלט... היית צוחק עליי!!! כן... בפורים נסעתי באוטובוס וראיתי את המושבים שקשורים ליד הנהג... התפוצצתי מצחוק... לא עבר שבוע ימים וכולנו נכנסנו לסרט הזה... בקיצור: קצב ההתפתחות הוא מסחרר!!! ואסור שיקרה לנו מה שקרה אצל נח... אסור שנוכר לאחר מעשה!!! אנו מוכרחים להעמיד לנגד עינינו את הקטסטרופה הכי חמורה שיכולה לעמוד מול עינינו... בשעת התפילה כל אחד צריך להעמיד נגד עיניו את בני משפחתו הקרובים שהם צריכים רחמי שמים מרובים... כדי להתפלל בעוד מועד!!!! ותפילה שמתפללים לפני הצרה היא תפילה שמתקבלת יותר... מספיק נזכרנו מאוחר... מספיק נכנסנו לפאניקה מאוחר מידי ואנחנו משלמים על זה מחיר יקר מאוד של הידבקויות... עוזב... זה משמים... אבל לפחות בתפילה שלא נרדם בשמירה!!! שלא נדיה אדישים בתפילה!!! שלא נחסוך בדרימון הכי פרוץ מה יכול חלילה להיות פה אם לא נזעק עד לשמים!!!! זה הכמה של יהודי: הרואה את הנולד!!! אנחנו כבר רואים שהממדים כמעט מכפילים את עצמם מיום ליום... אנחנו כבר קולטים שיש פה משהו ממש לא פשוט...

אז גיוואלד!!! הוחילי לאלוקים כי עוד אודנו ישועות פני ואלוקי...

כמובן שאם הייתי איש שמתעסק בענייני רפואה הייתי אומר את המסר הזה בייחס ליהירות שגדרשת מאיתנו... אבל שוב... אני סומך על הגורמים בדבר שהם יודעים להגיד את זה...

אני פה בשביל למוקד אותך מול תפילה!!!!

ה' העמיד עלינו מלך קשה כהמן... כן הקורונה הזו היא מלך קשה!!! המן היה נקרא מלך קשה בגלל שהוא לא היה מלך... בקום עלינו אדם-אדם ולא מלך... הקורונה הזו היא לא אויב גלוי... היא אויב המקמק ונסתר שאתה לא יכול להתחמש מולו... וכשמגיע מלך קשה כהמן... מה עם ישראל עושים??? זועקים לשמים וה' יקבל את תפילתנו... ונוכה בחג הפסח כשם שהמן עבר מן העולם כך המגיפה הזו תסתלק לאלתר מאיתנו...

ולפתע נשמע קול קסום ששיתק את כל המטבח...

זהו!!! הגיע עת!!! השעה 12.00 בצהריים... כעת הגיע חצות היום של ערב פסח...

מפלס המתח כעת מטפס ומגיע לנקודת שיא... סבא דרוך מאוד... הוא שוב בודק... שוב חוקר כל אחד מבני החבורה האם הוא זוכר את המשימות שמוטלות עליו... אבא מתרוצץ מפה לשם... הגברים כמו תמיד שולטים ברגשות והמתח והבהילות לא מפריעה להם לסיים את כל המשימות הטכניות המוטלות אליהם. אבל אצלנו הנשים... המתח הזה בשלב מסוים מתפרץ לתפילה נרגשת עם הרבה דמעות... שאכן נזכה לקיים קרבן פסח כהלכתו... נו... שיחזרו מבית המקדש עם הכבש... שנשמע שהכל בסדר ועבר בשלום...

והגיע עת!!! בעוד כמה דקות מתחילים בבית המקדש הקרבת תמיד של בין הערביים... ואח"כ קטורת של בין הערביים ונרות... ומיד אח"כ תיכנס כת הראשונה להקריב קרבן פסח!!!

כעת הגברים הלכו מהר מהר למקוה בסילודין לשם הקרבת קרבן פסח ולשם אכילת חבורה זו... וחזרו לכאן... ואז סבא לבש בגדי יו"ט וחגר את הגארטל בסילודין... וניגש ברטט של קדושה לחדר שינה... והתיר את הכבש מהחבל שהיה קשור למיטה בד' ימים האחרונים... סבא לקח את הכבש והרכיב אותו על כתפו והם יצאו... מלויים את סבא לבית המקדש... עם הרבה דמעות ומחשבות... כולם ליוו את סבא... מגדול ועד קטן... זה מעמד מרגש ומרטיט... לראות את דמותו של סבא ואבא מהלכים עם הטלה לבית המקדש, זה מציף לנו את הפסוקים הנוראים של עקידת יצחק... **כן... הם כעת צועדים בדיוק לאותו מקום... לאותו הר המוריה**... ולאותו מזבח שעד היום אפרו של יצחק צבור שם... לאותו מזבח שעליו הוקרב אותו איל... שאת הקרן שלו פגשנו בראש השנה, וכעת בפסח, אנחנו מגישים את בנו של אותו איל- את הטלה, כן, אנחנו, בתור בניו של אברהם ויצחק ויעקב, יש לנו את הזכות להקריב את בנו של האיל באותו מזבח שכמעט הוקרב בו בנו של אברהם אבינו... בזכותו יצאנו ממצרים כהיום הזה... בזכותו זכינו להיות עם הנבחר... **והיום!!! ביום ההולדת של יצחק אבינו**, יש לנו- עם ישראל זרע יצחק את הזכות העצומה כסידי שנה... להיוולד מחדש... מידי שנה אנחנו נפגשים שוב סביב אותו מזבח שבו נולד העם היהודי... ואנחנו שוב נולדים מחדש,

המזבח הזה יתמלא היום בהסון המון דם, והדם הזה יזכיר לנו את הדם ששפך אברהם אבינו על המילים 'הנני'!!! וכבש רחמיו לעשות רצונו יתברך בלבב שלם, כן!!! יכבשו רחמיו את כעסך מעלינו... וישבו חרון אפך מעמך מעירך מארצך ומנחלתך... היום בהקרבת הפסח גם אנחנו נזכה להכריז הנני!!! גם אנחנו בניו של אברהם אבינו, וכעת כולנו מקבלים על עצמנו עול מלכות שמים ומכריזים: הנני!!!

דמותו של סבא הלכה והתרחקה... ואנו הנשים... נשארו כאן בבית, כל אחת מנוססת במחשבותיה, כן, רבש"ע: הנני!!! כל אחת וה' הנני' שלה... כל אחת וה'עקידת יצחק' הפרטית שלה... כל אחד וה'ביבי' שהוא צריך לעקוד ולמסור לאבא שבשמים... כל אחד ו'אשר אהבת' שלו ש... ש'העלהו שם... ש'ם לעולה'...

ולפתע נשמע קול קסום... ששיתק בבת אחת את המטבח... קול של עשרות אלפי לויים שפוצחים בשירת 'הללו עבדי ה''... הנה... **כעת!!! כעת ממש הלויים מתחילים לקרא את ההלל**... זה ה' אומר??? זה אומר שכעת ממש נכנסה כת ראשונה ונגעלו דלתות העזרה והתחילו לשחוט את הפסחים... הפה פעור... ירושלים כולה עוצרת את נשימתה... המטבח מושבת... ואנו עוצמות את העיניים ונשאבות בכל ישותנו למילים הקדושות והמתוקות... ואז הלויים הגיעו לפסוק '**מי כה' אלוקינו... המשפיל לראות בשמים ובארץ**'... עין לא נותרה יבישה... כן, אלפי הכינורות הנשמעים מהדוכן פורטים על מיתרי הלב, וחוזרים עד לכאן... עד למטבח המהביל... כן, רבש"ע: אתה המ'שפיל לראות', אתה רואה כעת לא רק את סבא ואבא וכל הגברים שנמצאים עכשיו במקום הקדוש ביותר... לא, אתה נמצא גם איתי פה במטבח, ואתה נמצא גם עם רבקה'ה שלנו הרווקה המתבגרת שהחליטה להישאר בבית עצובה, כי קשה לה לשבת בליל הסדר ולראות שכולם מסודרים חוץ ממנה... וכך אנחנו יושבות כאן... מתרכזות לכל מילה שיוצאת מפי 'שבט הלוי'... והדמעות זולגות... והאמת היא שזה לא תכל'ס, כי המון עבודה מחכה לנו במטבח... וצריך לקום ולהתחיל לעבוד... אבל... אבל אי אפשר לעצור... **'ישראל בטח בה' עזרם ומגינם הוא... ה' זכרנו יברך**'... ואז לפתע נשמע קול תקיעה תרועה תקיעה, (באמצע ההלל יש ג' תקיעות...).

טוב... זהו... קמתי ממקומי! אי אפשר יותר לשבת על הכורסה... חייבים להיכנס למטבח ולהפסיל שרוולים... הדגים עדיין מחכים... אבל אז... לפתע קול הלויים התחלף לקול משתפר, מתחנן, מתגעגע... **'אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני'**... ושוב צלתי בספה, והילתתי את פני בספר התהילים... כן, אבא שבשמים, אני מצטרפת לעדותו של דוד המלך, **'כי הנה אזנו לוי בימי אקרא'**, תודה לך ה' על כל הישועות שעשית אותנו בשנה האחרונה בפרט ומעודנו בכלל, ואז נשמע קולם של הלויים מתחזק ובוטח ומזכיר **'שובי נפשי למנוחייכי כי ה' גמל עלייכי'**, כן, שובי נפשי, תפסיקי לדאוג, תפסיקי לחשוב מה יהיה עם הקורונה ואיפה זה יגמר... **שובי נפשי למנוחייכי, כי ה' גמל עלייכי**, מי שעזר לך והושיע אותך עד עכשיו, ה'וחילו לאלוקים, כי עוד אודנו ישועות פני ואלוקי'... לא... לא הצלחנו להתנתק, ישבנו כך והקשבנו לשירת הלויים עד שהם סיימו את ההלל... אבל כעת הם שוב חוזרים על ההלל... כן, במשך הצהריים הזה, אנחנו נשמע אותם שרים שבעה או שמונה פעמים את ההלל... (כי הלויים צריכים לקרא את ההלל בשעת קרבן פסח, ויש שלוש כתות, ובכל כת, הלויים מספיקים לשורר ג' פעמים את ההלל עד שכולם מספיקים לגמור להקריב, חוץ מכת שלישייה שזה יוצא פחות...) אבל עכשיו אנחנו באמת חייבות לקום, ולהתחיל לעבוד, ואם הלויים כבר אוחזים בפעם השניה של ההלל, יתכן מאוד שסבא ואבא כבר הספיקו להקריב את הקרבן פסח, ועוד מעט הם כבר פה...

זהו... חייבים להיכנס לעניינים... חייבים להתחיל לעבוד... חייבים להספיק לעשות משהו... הנה... אנחנו שומעות את הלויים כבר מתחילים את ההלל בפעם השלישית... זה אומר שאוטוטו הגברים חוזרים מבית המקדש... ובכן: סבא מינה את דודה רחמה שהיא תיקח פיקוד על המטבח ועל סידור השולחנות והכסאות לפי סדר המנויים... סבא סומך עליה... סבא כבר ישב איתה ושיין אותה ולימד אותה את כל מה שהיא צריכה לדעת בעניינים אלו... תבין: כשמדובר באירוע משפחתי שגרתי או שבע ברכות מטעם המשפחה, סבא אף פעם לא נכנס למטבח ומתערב... כי... כי זו הממלכה הפרטית של הנשים וכל הכבוד להם... אבל ליל הסדר זה משהו אחר!! ליל הסדר זה "תכא דרחמנא"!! זה שולחן של הקב"ה... כאן התורה נותנת את הטון המרכזי!! והיא מכתיבה את התכניה ואת המתכונים ואת עיצוב השולחן... לכן כאן סבא נכנס בעובי הקורה, ומתערב בענייני המטבח לפרטי פרטים, אז אכן דודה רחמה היא האחראית... והיא נותנת הוראות לכולם... ובכן: דבר ראשון: שוש... תלכי לארון ותוציאי את כל המפות הלבנות והציפיות והמפיונים החדשים... תקחי אותם בזהירות! ותלכי לחצר השניה מימין... שם יש מקוה כלים. ותבילי אותם אחת אחת... ותכווני לשם אכילת קודש של ק"פ... נעצור כאן (מתוך חוברת בשו"ב לירושלים שיצאה בשנה שעברה)

כמה מילים על הזהירות להישמע להוראות!!!

חשוב לי להדגיש: בשורות אלו אני לא רואה צורך לעורר ולכתוב עד כמה חשוב וחיובי להישמע להוראות... בשביל יש פאניקה שכבר מחלחלת אצל כולנו (לדאבונו קצת מאוחר) ובמקרה היותר גרוע יש גם את השמועות הקשות והנתונים המבהילים שלא מפסיקים להגיע. ואם גם זה לא עוזר אז יש גם את מערכת האכיפה... שכל אלו ביחד מסתדרים מצוין. **אני יכול רק לנסות להחכים אותך מזית ראייה יותר צדדית.**

ובכן: עוד מעט הרי ליל הסדר... ואז כשנגיע לאכול מרור יש דין מיוחד להטביל את המרור בחרוסת. למה? הגמ' אומרת שזה מטעמי בריאות!!! מה יש?? בחריפות של המרור יש איזה ארס שבנקרא "קפא" שיש חשש שרק זה עלול להזיק... ואני לא מבין: בכל את הארס אנחנו מטבילים את המרור בחרוסת... **מקשה רבינו הרא"ש: אני לא מבין:** בכל השנה אנחנו אוכלים חסה בלי לחשוב פעמיים... אנחנו לא חוששים משום ארס ושום דבר... אפילו משרד הבריאות לא ראה צורך להזהיר את הציבור מפני ה"קפא" הזו... ולכן בכל השנה אנחנו לא חוששים מזה... והנה רק הגיע ליל הסדר... פתאום נזכרנו שצריך לחשוב מזה!!! פתאום נזכרנו שיש איזה קפא שזה עלול לעשות בעיות ולכן צריך להטביל בחרוסת... מה קרה??? תחליט: אם זה באמת מסוכן אז למה כל השנה לא חוששים...?? ואם לא מסוכן... אז למה בדיוק בליל הסדר אנחנו נזכרים לחשוב מזה??

אומר הרא"ש מילים ספורות: מרור זה מצוה ל!!!

ובמצוה צריך לחשוב **י ו ת ר** מכל מקום אחר!!! ולמה??? מה ההיגיון שבמצוה צריך לחשוב יותר...? הרי אדרבה... לכאורה בדיוק הפוך... קי"ל ששלוחי מצוה אינם ניזוקים??? **אז העניין הוא כך: תקשיב טוב טוב:** נכון... ביום יום אנחנו לא חוששים מהארס הזה... זה באמת חשש מידי רחוק... לכן ביום ביום אין מה לחשוב מזה... ומעתה: אם הלכת למסעדה ונתנו לך שם חסה לאכול... תאכל... שיהיה לך לבריאות... **והיה:** אם חלילה וחס יקרה שבדיוק "נפלת" על החסה הלא נכונה שהיה לה ארס... וזה גרם לך לכאבי בטן חזקים ושבע ימים רותקת למיטה... **אז מקסימום!!!** יותר למסעדה הזו... כל החיים שלך אתה תקלל את המסעדה הזו... נו... שיהיה... אז יהיה לך מסעדה אחת ברשימת הביוליים... לא קרה כלום...

אבל תאר לעצמך שהסיפור הזה לא קרה במסעדה!!! אלא בליל הסדר!!! קיימת מצוה!!! אכלת מרור... ובדיוק "נפלת" על מרור שיש לו ארס... ואז קבלת כאבי קטן חזקים ושכבת שובע ימים במיטה... **נו... ממה יכנס לך לראש???** אאאאא... המצוה הזו... אאאאא ליל הסדר הזה... אני רק נזכר בליל הסדר ממה מחילל הרגיש את הבטן...

מכאן ואילך יש לך סיוטים... ממה??? **ממצווה!!!** מאיזה מסעדה יש לך הפעם משקעים??? **מתכא דרחמנא:** במה אתה לא מסוגל להיזכר? בליל הסדר הקדוש!!! **אסור לנו לעשות את העוול הזה למצוות!!!** אסור לנו להפיל על מצווה יקרה תיקים כאלו לא סמפטיים!!! אנחנו צריכים לעשות מאמץ עליון לחבב על עצמנו את המצווה ולהתרחק מכל סיטואציה הכי רחוקה שיכולה לגרום לנו לריאקציה מהמצווה!!! **אתה שומע???**

--- **לפני שבועיים שני שכנים שלי עברו על ההוראות של משרד הבריאות!!!** יחי ההבדל הקטן ביניהם... שכן אחד חרדי לדבר ה' התעקש להתפלל מנחה בבית הכנסת ולא לפי ההוראות... ולהבדיל השכן השני... מדובר בחילוני שהלך למסעדה וישב שם גם לא כפי ההוראות...

עכשיו תאר לעצמך: שפתאום התגלה לאותו חילוני שמישהו שם במסעדה הוא חולה קורונה... ואז הוא נכנס לבידוד... ועכשיו הוא יושב שבועיים בבידוד ויוצאים לו קרנים ודופק לעצמו את הראש בקיר... נו... מה חולף לאותו חילוני בראש באותם שבועיים??? אאאאאאא... למה הלכתי למסעדה המטופשת הזו? מי ברא את המסעדה הזו? **ותאר לעצמך שזה לא הסתיים בזה...** אלא בסוף התברר שהוא באמת נדבק... וגם הדביק אחרים... והכניס עוד איזה שלושים אנשים נוספים לבידוד וביקור... אאל תשאל... תסכים אתי שהבן אדם הזה כל החיים שלו לא ישכח את הסיט שהגיע לו... מאיפה הזו? מהמסעדה המקוללת הזו!!! אני מבטיח לך שבחיים הוא יותר לא ידורג במסעדה הזו! יש לו ריאקציה ממנה... אל תזכיר לי את המסעדה הזו... אני רק נזכר בה אני מתחיל להשתעל ואוי... מרגיש קוצר נשימה... עד כאן השכן החילוני שלי... עכשיו נעבר לשכן החרדי... שכן שלי כמו הרבה אחרים נכנס לבידוד... למה??? בגלל שהוא התעקש להתפלל בבית הכנסת... ואז התברר שהיה שם חולה... ולא נותר לשכן שלי אלא להיכנס לבידוד... וגם הוא דפק את הראש בקיר כמו החילוני!!! גם הוא אמר אאאאאא... **אבל על מה?? על מה הוא אמר אאאא???**

אוף למה התפללתי מנחה במנין?? אאאא... למה הלכתי לבית הכנסת? אוף למה יש לי כזו יראת שמים שהיה לי חשוב להתפלל במנין??

אסור!!! אסור ליהודי לגרום לעצמו להגיד אאאאא... למה אני חרדי... יהודי צריך לעשות מאמץ עליון כדי לא להכניס את היהדות ולקשר אותה לכל מיני סיטואציות מסויטות!!! אי תבין: יש כלל ברזל: עם שכנים עם מסתככים... למה? כי את השכן שלך אתה אומר לפגוש מחו ומחרתיים... ולכן לא כדאי לריב איתו... אם אתה מאד רוצה לריב עם מישהו... תריב עם הבן דוד שלך מקליפורניה... מקסימום תסתכסכו... ומהיום ואילך יותר לא תדברו... אבל להסתכסך עם השכן זה לא כדאי!!! כי אתה מחר אמור לפגוש אותו בחדר מדרגות... על אותו משקל: אני יהודי עבד ה'!!! אצלי היהדות זה חיים!!! אני אמור להמשיך לפגוש את היהדות בוקר צהרים וערב... אסור לי להזמין תסכולים מיותרים מול היהדות... אם השכן שלי החילוני ידפוק את הראש בקיר אאאאא למה הלכתי למסעדה פלונית... נו... מקסימום הוא יסכסך עם המסעדה הזו... וזהו... הוא נתן למסעדה הזו גט כריתות... אבל אם אני אדפוק את הראש בקיר אאאא למה הלכתי לבית הכנסת... פה הזמנתי סכסוך פנימי עם השכן הכי קרוב!!! עם הבית הכנסת שאני אמור לפגוש אותו עד זקנה ושיבה!!! הזמנתי משבר פנימי ביני לבין היראת שמים שלי... ואת היראת שמים שלי אני צריך הלאה... אני צריך לפגוש את היראת שמים שלי מחר ומחרתיים... אסור לי להכניס את היראת שמים שלי ולקשר אותה לכל מיני תיקים פליליים מיותרים שאפשר לחסוך אותם... זו הסיבה שכל השנה כולה אנחנו לא חוששים מה"קפא" של החסה... כי במקרה הגרוע מכל... אז יהיה לך קצת כאבי בטן... יותר לא תאכל חסה... אבל ברגע שזה מגיע למצות מרור... פה אתה צריך להיות נערויטס... כי אם חס ושלום קורה משהו... אני מזמין תככים בין הלב שלי לליל הסדר... זה אסור שיקרה ליי!!!

---זה יסוד מאוד מאוד חשוב ביהדות- באופן כללי!!!

ומהסיבה הזו לבד יש עניין גדול מאוד לשמור על כל הכללים של משרד הבריאות בפרט בייחס לדברים שבקדושה... אם מאוד מאוד מתחשק לך לצפצף על הכללים של משרד הבריאות... אין בעיה... לך לפארקים... לך לחוף ים... לך לאיזה מסעדה שאולי נשארה פתוחה... שם תדבק... משם תכנס לבידוד... ועל זה תמרוט את שערות ראשך... אאאאא למה הלכתי לשם... אאאאא למה נהייתי מהחיים... ועכשיו אני גורס בחצץ שיני...

אם אתה רוצה להסתכסך... תסתכסך עם העולם החומרי שבך...

אבל את היידישקייט תשאיר מחוץ לתמונה!!! אל תפיל על היהדות תיקים מיותרים!!! זה לא חסר ליהדות שלך!!! את היהדות אתה צריך לפגוש ביום שאחרי!!! ולא כדאי לזעזע את הייחוסים הכ"כ חשובים האלו... הרי מה שקורה היום ברביזותם החרדים זה הרי חילול ה' נוראי... אבל בא נעזוב כעת את החלק של חילול ה'... (מאוד קשה לזעזע את הנושא הזה... כי זה הדבר הכי נוראי בעולם... אבל בכל זאת) בא נדבר על עצמנו!!! עזוב מה החילוני אומר עלינו בימים אלו... עזוב... בא נדבר עלי... מה חולף ליי!!! אני!!! החרדי!!! מה חולף לי בראש כשאני שומע נתון כזה מחריד... שהחרדים... בגלל שהם התעקשו להתפלל במנין... בגלל שהם התעקשו לשמוע קריאת התורה... לכן כ"כ הרבה אנשים נוספים חלו בקורונה... איזה מחשבה זרה חולפת ליי בראש??? אאאא... בית הכנסת... אאאא תפילה במנין... אאאא דברים שבקדושה... אז כמובן שאני מיד מזדעזע מעצמי ואני מיד דוחה את המחשבות הזרות האלו... אבל מישהו הזמין את המחשבות זרות האלו... ומי שהזמין לי אותם הוא חוטא!!!

חוטא לעצמו!!! למה אתה מזמין את הריאקציה הזו מהיהדות...

---יש פה נקודה עמוקה: כשאנחנו מדברים על אנשים שירדו מהדרך... אנחנו מכירים בעיקר את אלה שיש אצד חכנו ופרקו עול והורידו כיפה... אבל לאו!!! זה הסיפור הקטן... זה אחוים בודדים...

הסיפור ההרבה יותר עצוב זה מאות ואולי אלפי בחורים עוייבדים בני עליה מופלגים שכולנו הכרנו... ש... שזה היה ברור לכולם שאם הם רק ימשיכו ככה... עם העבוייה הזו... ועם ההתמדה הזו... ברור שהם יצאו גדולי עולם... אבל תוך כמה שנים... לאט לאט הם פתאום נעלמו בתהום הנשיה... כן... חלק לא מבוטל מהצעירים העוייבדים... במשך השנים... לפני החתונה או אחרי... הם פתאום נעלמים... ואיפה הם... מה קרה?? לאיפה כל אלו נעלמים??

איפה מאות ואלפי בחורי ישיבות שבתור בחורים אף אחד לא יכל לעמוד במחיצתם... איזה התמדה... איזה עמל ויגיעה... לאיפה הם נעלמים במוצת השנים?? התשובה היא: אותו בן עליה... הוא כעת נמצא בטייגן גדול מאוד הוא כעת תובע מעצמו ללא פשרות... עד הסוף... הוא קורע את עצמו ללא רחמים!!!

אבל יש דבר אחד שהוא שוכח לחשבון!!!

שהנפש העדינה שלי אמורה להמשיך לפגוש את היהדות עד זקנה ושיבה!!! וכיון שכך!!! אני מוכרח לעשות מאמץ עליון לשמור על ייחסי שכנות הדדיים... אסור יותר מידי לסכסך ולחכך בין הנפש שלי ליהדות... כי אם הנפש שלי תתרגל יותר מידי והיהדות היא האויב שלה... אם הנפש שלי תתרגל שהדף גמי דוחה כל סיפוק שלה ועד הסוף... יום אחד הנפש שלי תקום על שתי רגליה האחריות ותעשה ווטו... ושם!!! שם קבורתם של כל בני העליה הגדולים שעם מרוצת השנים הם פתאום נעלמו בקול דממה דקה... מה יש?? **הם לא זאגו לייחסי שכנות הדדיים!!!** הם לא זאגו לשמור על ייחסי תקינים... כן... זו אחת מהמשימות שמוטלות עלינו... **צריך לדעת שאת היהדות אני אמור לפגוש גם באחרי!!!** ואם אני אדביק על היהדות שלי תיק מיותר שהיה אפשר לחסוך אותו!!! אם אני לא חוסך אותו... אז אני הוא זה שמשניא על עצמי כמו ידי את היהדות... אם אני מפיל על דקדוק ההלכה שלי כל מיני חיכוכים מיותרים שעם קצת מאמץ היה אפשר להרגיע את הרוחות ולא לשבור את הכלים או בכל מיני סיטואציות לא נעימות סביב ענייני דת שעם קצת מאמץ הייתי יכול למנוע אותם ולא מנעתי... **יש פה משניאני!!!** אתה משניא על עצמך בכח את היהדות!!! ויום אחד זה מתנקם!!! שיהיה ברור:

בחור ישיבה שכל יום מפסיד ארוחת ערב בגלל תפילה... שלא יתפלא אם בעוד חמש שנים הוא יפסיד תפילת שחרית בשביל ארוחה... מי שכל יום מזמין תקרים וחיכוכים עם חברים שלו בשביל היידישקייט שלא יתפלא אם בעוד כמה שנים אנחנו נשמע ממנו מנגינות אחרות לגמרי... שצריך להיות ליברל וצריך לוותר על כל היהדות בשביל לא להתחכך עם העולם...

יש עניין מאוד גדול שאני לא זאגו שנים לא ארגיש מופסד בגלל מצוה!!! כי אם אני ארגיש מופסד... מי יודע כמה זמן אני אחזיק מעמד בזה...

יש עניין מאוד גדול שלא יהיה לך ביזיונות ממצווה!!! אם אתה מחפש ביזיונות... לא בזירה של מצווה... אם אתה רוצה תעשה את עצמך גנב... ששם יהיו לך ביזיונות... סביב עבירות... לא סביב מצוות... וכאן יבא השואל וישאל: מה תגיד על כל הצרות והיסורים שעם ישראל עברו במשך השנים על מזבח היהדות... ומסרו נפשם על קידוש ה'... אז מה... גם שם תגיד שצריך לדאוג שלא להסתכסך עם היהדות???

התשובה היא פשוטה מאוד: כל זמן שזה לא תלוי ביי! כשזה מגיע משמים!!! כשהרבש"ע מזמין לנו סיטואציה של גזירת השמד... שעומדים עלינו לכלותנו ונדרש מאיתנו למסור נפש על קידוש ה' ולסבול סבל גדול... כאן זכותו של הקב"ה להזמין כזה דבר!!! וכאן אני צריך לקבל את ההזמנה מהקב"ה ולמסור נפש ולא לעשות חשבונות... אבל כשזה תלוי ביי!!! כשההוראה היא לדוגמא: שצריך להתפלל בבית ולא במנין... ואני מרצוני מחליט להחמיר וכן להתפלל במנין... ואני עלול לשלם על זה מחיר של דפיקת ראש בקיר... כאן אין הצר שווה בנזק המלך!!! צריך להחמיר ולא להתפלל במנין!!! צריך להחמיר בייחסי שכנים מול היהדות ולא להפיל על היהדות תיקים מיותרים שלא חסרים לה בכלל...

בינה זאת... זה נכון עכשיו... ולא דווקא...